

vidt angår den reklamering, der ikke er omfattet af de konkrete annonceringsbegrænsninger i § 3, stk. 2, gælder, at denne reklamering naturligvis også skal være saglig, nøgtern og fyldestgørende, og som sådan derfor også skal leve op til ovennævnte betingelser for saglig, nøgtern og fyldestgørende reklamering med undersøgelses- og behandlingsmetoder, priser og ventetider. Den reklamering, der ikke er omfattet af begrænsningerne i § 3, stk. 2, kan f.eks. være angivelser fra en sundhedsperson, som en patient særligt har bedt om, bl.a. vedrørende indholdet af behandlingstilbuddet, f.eks. anvendt apparatur, faglige arbejds- og interesseområder samt særlige servicetilbud.

Den videregående adgang til at reklamere efter opfordring spænder således i praksis fra egentlig reklamering med supplerende behandlingsvilkår til den mere almindelige faglige information, som patienten i øvrigt har krav på efter de almindelige regler om informeret samtykke.

Særligt for så vidt angår sygesikringsydelse vil en saglig, nøgtern og fyldestgørende reklamering indebære, at det af reklameringen fremgår, at den enkelte sygesikringsyde er tilsluttet overenskomst med sygesikringen, og at alment praktiserende læger skal oplyse, at gruppe 1-sikrede patienter kun har ret til vederlagsfri sygesikringsbehandling hos egen alment praktiserende læge, samt at speciallæger skal oplyse, at der for gruppe 1-sikrede patienter kræves henvisning fra egen alment praktiserende læge. I reklamering, der både tilbyder vederlagsfrie behandlinger samt behandlinger, som patienten selv skal betale, er det særligt vigtigt præcist at angive hvilke ydelser, der er vederlagsfrie, og hvilke ydelser, der ikke er dækket af sygesikringen. Hvis sådanne oplysninger ikke indgår ved reklamering for sygesikringsydelser, vil reklameringen for patienten let kunne fremstå vildledende.

I stk. 3 fastsættes et generelt forbud mod annoncering for sundhedsydelser på fjernsyn. Efter bestemmelsen vil enhver form for annoncering for sundhedsmæssig virksomhed, der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, være omfattet af det generelle forbud mod annoncering i fjernsynet, herunder i tekst-TV og på video. Om baggrunden for bestemmelsen kan henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 4

§ 4 indeholder undtagelser fra visse af lovens bestemmelser. Undtagelserne vedrører faglige foreninger og organisationers generelle information til offentligheden om sundhedsmæssige forhold og an-

noncering over for andet sundhedspersonale inden for samme virksomhedsområde.

Endvidere er den informationsvirksomhed, som de offentlige myndigheder foretager vedrørende sundhedsmæssig virksomhed, ikke omfattet af loven, fordi det offentlige information typisk ikke har markeds-mæssig karakter eller konkurrencemæssig effekt. Sker dette, vil informationen kunne have karakter af reklame, som herefter vil blive omfattet af lovens bestemmelser, jf. i øvrigt punkt 4.2. i de almindelige bemærkninger.

Efter stk. 1 er faglige foreninger og organisationers generelle information til offentligheden om sundhedsmæssige forhold undtaget de konkrete annonceringsbegrænsninger i lovforslaget. Disse organisationers generelle informationsvirksomhed er dermed ikke begrænset til kun at indeholde de i § 3, stk. 2, nævnte kriterier, og sådan informationsvirksomhed vil samtidig kunne finde sted i fjernsynet. Informationsvirksomheden vil dog skulle overholde den generelle bestemmelse om saglig, nøgtern og fyldestgørende reklamering.

Som udgangspunkt bør informationsvirksomheden have et generelt sundhedspolitisk sigte, og skal i sit indhold og sin form være saglig og nøgtern, således at informationen giver befolkningen et reelt indtryk af de sundhedsmæssige forhold, som præsenteres. Antager informationen karakter af egentlig annoncering for enkelte behandlere eller mindre grupper af behandlere, vil der mere være tale om annoncering for sundhedsydelser, der som sådan også vil være omfattet af de konkrete annonceringsbegrænsninger.

Efter stk. 2 er den annoncering, som udelukkende sker over for sundhedspersonale inden for samme virksomhedsområde ikke omfattet af de konkrete annonceringsbegrænsninger i § 3, stk. 2. Annoncering i faglige tidsskrifter m.v. vil derfor kunne ske over for fagfæller, der arbejder inden for samme virksomhedsområde, uden at annonceringen er omfattet af de konkrete annonceringsbestemmelser. Bestemmelsen svarer til den bestemmelse, der i dag gælder i en række autorisationslove, og bestemmelsen giver f.eks. tandlæger og andet tandplejepersonale adgang til at annoncere mere frit over for andet tandplejepersonale. Tilsvarende gælder det for de ikke-autoriserede sundhedsgrupper, at de inden for deres afgrænsede virksomhedsområder har adgang til at annoncere mere frit over for andre sundhedspersoner, således at f.eks. zoneterapeuter har mere fri adgang til i faglige tidsskrifter for zoneterapeuter at annoncere for deres virksomhed. Det afgørende er således ikke, hvorvidt offentligheden i forskellige situationer, f.eks. i venteværelser eller lignende, har mulig-